

Bibliaóra – 2021.április 20.

Előfóhász: „Ha ugyan megmaradtok a hitben szilárdan és egyenesen, el nem tántorodva az evangélium reménységétől, amelyet hallottatok, amely hirdettetett minden teremtménynek az ég alatt, és amelynek én, Pál, szolgájává lettem (Kol1,23).” Ámen.

Ének: 47: „No, minden népek, örvendezzetek...”

Előíma

Hallottam Jézus, drága Üdvözítőm szavadat és hívásodat: „aki szomjas, az jöjjön, és akinek nincs pénze ingyen vigyen az élet vizéből.” Köszönöm, hogy jöhettek ma is, és megtalálhatom az élet forrását, és ihatok belőle. Egyedül csak ettől a lelkem újjáéled, és hálásan zeng énekem. Boldog vagyok Uram, mert semmi sem csüggeszt el, érzem és tudom, hogy Benned lelek vigaszt. Ha sújtasz is nehéz keresztel, felettem atyai szemed virraszt. Áldásaidban részesül életem, feljebb annál, mint kértem s megérthettem. Könyörgök Istenem, csendesíts most le, mert a Tiéd kell, hogy legyen az első és az utolsó szó. Hozzád fordulok oltalomért, mert tudom, hogy nem hagysz válasz nélkül. Éjszaka összekulcsolom kezemet, és először bátortalanul, majd állhatatosan elkezdem Rád bízni magamat, és érzem, ahogy elmélyülök Benned, Istenem, biztos helyen vagyok kimondhatatlan békességedben. Köszönöm, hogy a legnagyobb boldogságom: a Krisztusban megjelent kegyelem. Hadd legyek ma is a Tied, minden ellenére, ami Tőled elvált, hogy megteljen a szívem és a gondolatom örömmel: Krisztus megóv minden szenvedéstől. Hogyan adjak neked hálát, Jézusom? Tudom, hogy Tőled jön üdvösségem, ezért ne engedd, hogy meginogjak. Formálj engem Hozzád hasonlóvá. Ámen.

Ószövetségi alapige: Mózes IV. könyve 28

„Azután így beszélt Mózeshez az Úr: Parancsold meg Izráel fiainak, és mondd meg nekik: Vigyázzatok arra, hogy a megszabott időben mutassátok be a nekem szóló áldozatot, az én kenyeremet kedves illatú tűzáldozatul. Mondd meg nekik: Ezt a tűzáldozatot mutassátok be az Úrnak: naponta két hibátlan egyéves bárányt állandó égőáldozatul. Az egyik bárányt reggel készítsd el, a másik bárányt pedig estefelé készítsd el, ahhoz egytized véka finomlisztet ételáldozatul egynegyed hín préselt olajjal gyúrva. Állandó égőáldozat ez, amelyet a Sínai-hegyen mutattatok be az Úrnak szóló kedves illatú tűzáldozatul. A hozzá tartozó italáldozat egynegyed hín legyen bárányonként. A szentélyben öntsd ki az óborból készült áldozatot az Úr elé. A második bárányt estefelé készítsd el. Ugyanolyan étel- és italáldozatot készíts hozzá, mint reggel. Kedves illatú

tűzáldozat ez az Úrnak. A nyugalom napján mutass be két egyéves hibátlan bérányt, ahhoz ételáldozatul kéttized véka finomlisztet olajjal gyúrva, meg a hozzá tartozó italáldozatot. Ez legyen a nyugalomnap égőáldozat minden nyugalom napján az állandó égőáldozaton és a hozzá tartozó italáldozaton kívül. Minden hónap első napján mutassatok be égőáldozatul az Úrnak két bikaborjút, egy kost és hét egyéves hibátlan bérányt, mindegyik bikához ételáldozatul háromtized véka finomlisztet olajjal gyúrva, a koshoz ételáldozatul kéttized véka finomlisztet olajjal gyúrva, és mindegyik bérányhoz ételáldozatul egy-egy tized véka finomlisztet olajjal gyúrva. Égőáldozat ez, kedves illatú tűzáldozat az Úrnak. A hozzájuk tartozó italáldozat pedig legyen fél hín bor egy bikához, egyharmad hín egy koshoz és egynegyed hín egy bérányhoz. Ez az újhold égőáldozata havonként, az esztendő minden hónapjában. Vétekáldozatul pedig készítsetek egy kecskebakot az Úrnak az állandó égőáldozaton kívül a hozzá tartozó italáldozattal együtt."

Kedves testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

E rész tartalma dióhéjban a 2. versben található: *„Parancsold meg Izráel fiainak, és mondd meg nekik: Vigyázzatok arra, hogy a megszabott időben mutassátok be a nekem szóló áldozatot, az én kenyeremet kedves illatú tűzáldozatul."*

A most következő két fejezetben nagyon gyakran szerepel az áldozat tárgyára vonatkoztatott kifejezés: *„Az én kenyeremet, az én áldozatomat."*

Kicsoda az Isten kenyere? Mire utal ezzel az Úr? Arra, hogy Mindent magunknak tulajdonítani – igen nagy vétek, de beismerni, hogy Istentől kaptunk mindent: valódi hálaadás. Bűnért való áldozat ebben a fejezetben háromszor szerepel (28,15.22.30.), de *„kedves illatú tűzáldozat"* zárja az összes elemzett áldozatot. Vajon nincs valami gazdagabb Krisztus halálában, még ennél is több, mint amit mi, bűnös emberek magunkra vonatkoztatunk?

Drága testvérem! Isten öröme a végcél. Reggel és este, napról-napra, hétről-hétre, egyik újholdtól a másikig, az év kezdetétől az év végéig Krisztusról van szó. Benne felüdül és örvendezik Isten. A bűnáldozat a bűn rútságát mutatja be, de az égőáldozat Krisztus tökéletes kedvességéről beszél.

Jézus ezt így fogalmazza meg: *„Igen, Atyám, mert így volt kedves teelőtted."* (Mt 11,26)Az igazi istentisztelet jellege, amelyet Isten keres, az amiben Ő KEDVÉT leli. Amit Ő jónak lát. Isten jótetszése Krisztuson nyugszik meg. Amiben Neki öröme van, az maga Krisztus engedelmes szolgálata. Drága testvérek! Mindig Krisztus legyen a mi istentiszteletünk tárgya. Ő arra hívja fel Izráel fiainak és ma a lelki Izráelnek a figyelmét, hogy vessük Rá minden gondunkat, mert Neki gondja van ránk. (IPt 5,9) Valljuk meg ma őszintén az Úrnak: Mi még az istentiszteleten is csak önmagunkkal bajlódunk. Miért van olyan kevés jelen abból, amit valódi istentisztelettel illetnénk? Saját gyarlóságaink, saját szükségleteink előbbre vannak, mint az, ami Istennek kedves és jó illatú. Kain

megvonta vállát, amikor az Úr testvéréről kérdezte, de közben nagyon zavarta, hogy a kinek az áldozatát fogadta el a mindenható Isten. (lásd IMóz 4)Nádáb és Abihú idegen tűzzel áldozott. (IIIMóz 10) Az Úr valódi szentsége hiányzik onnan, ahol Neki kellene lakoznia.

Gyermekkoromból emlékszem a kalapos emberekre szülőfalum templomában, akik mélyen meghajoltak Isten előtt az Ő házában megállva és egyszerű imádságaikat elmondták, mert tudták: „*szent és félelmes az ő neve*” (Zsolt 111,9). Emlékszem rájuk, mint akik torkuk szakadtából énekeltek, és talán ez számunkra ma már nevetséges, de akkor ott ők ezzel fejezték ki, hogy istentiszteletet tartanak: „*Az ő dicsérete örökre megmarad.*” (Zsolt 111,10c) Emlékszem a templomi csendre, amelyben az Ige megszólalt, és egy gyermek sem kacarászott a templomban, mert ha sírt a gondnok maga jelzett a szemével a szülőnek, hogy ki kell vinni a templomból: „*A bölcsesség kezdete az Úr félelme. A józan eszűek mind eszerint élnek.*” (Zsolt 110,10a-b) Persze lehet ezt tradícióra, szokásra fogni, de ott akkor a tisztelet az tisztelet volt, és az Úr az Isten. Hogy mennyire volt kedves az Úrnak, azt csak a szíveket vizsgáló Isten tudja. Hogy mennyire kedves a mi istentiszteletünk az Úrnak, azt csak a veséket vizsgáló Úr tudja. De amíg nem tudatosul bennünk, hogy az Ő kenyere, az élet kenyere, és az Ő áldozata, a Neki kedves áldozat, addig bűn, szenny és fájdalom gyümölcse minden istentisztelet. Istent megörvendeztető, lelket megújító, békés és nyugodt alkalmakra van szükségünk, ahol nem egymás szavába vágunk, vagy a csenddel a másikat teljesen megnémítjük, hanem kérjük, Isten áldott Szentlelkét, hogy hús szívünket formálja, és az élet kenyere, az Ő kenyere jusson tovább, mint a gyomrunk, és megújuljunk elménk megújulásával.

Az igaz istentisztelet ismérve a most felolvasott igeszakaszunk szerint hibátlan eszközökkel kell, hogy megvalósuljon. *A nyugalom napján [...] égőáldozat ez, kedves illatú tűzáldozat az Úrnak.* Érettünk, helyettünk és miattunk történt Krisztus áldozata, de ne korlátozódjon csak erre a mi Krisztus-ismeretünk, és ne szorítsuk háttérbe azt, amit Jézus Isten számára jelent. Így fog csak megújulni életünk, imaéletünk, hálaáldozati szolgálatunk, közösségről alkotott véleményünk, saját elképzelésünk az istentiszteletről. Jézus erre hív: „Igen, Atyám, mert így volt kedves teelőtted.” Állandó égőáldozat ez. Nem egyik nap igen, a másik nap pedig nem. Istentiszteleti gyakorlatunk állandóságot követel még pedig olyan formában Tetszik ez így az Úrnak? Való – nem való az Úr elé így járulni? Mivel menjek az Úr elé? Hogyan szolgáljam Őt? Csak úgy, ahogy neki tetszik, és amiben örömét leli. Ámen.

Közének: 170. dicséret: „Jövel, ó, áldott Szentlélek...”

Újszövetségi alapige: Apostolok Cselekedetei 4, 23-37

„Amint elbocsátották őket, elmentek az övéikhez, és elbeszélték mindazt, amit a főpapok és a vének mondtak nekik. Amikor ezt meghallották, egy szívvel és egy lélekkel Istenhez kiáltottak, és így szóltak: Urunk, te teremtetted az eget és a földet, a tengert és mindent, ami bennük van, te mondtad a Szentlélek által Dávid atyánknak, a te szolgádnak szájával: „Miért tombolnak a népek, és a nemzetek miért terveznek hiábavalóságot? Felkeltek a föld királyai, és a fejedelmek megegyeztek az Úr ellen és az ő Felkentje ellen.” Mert a te szent Szolgád, Jézus ellen, akit felkentél, valóban megegyezett ebben a városban Heródes és Poncius Pilátus a pogányokkal és Izráel népével, hogy végrehajtsák mindazt, amiről kezed és akaratod előre elrendelte, hogy megtörténjék. Most pedig, Urunk, tekints az ő fenyegetéseikre, és add meg szolgáidnak, hogy teljes bátorsággal hirdessék igédet; nyújtsd ki a kezedet gyógyításra, hogy jelek és csodák történjenek a te szent Szolgád, Jézus neve által. Amint könyörögtek, megrendült az a hely, ahol együtt voltak, megteltek mindnyájan Szentlélekkel, és bátran hirdették az Isten igéjét. A hívők egész gyülekezete pedig szívében és lelkében egy volt. Senki sem mondott vagyonából semmit a magáénak, hanem mindenük közös volt. Az apostolok pedig nagy erővel tettek bizonyosságot az Úr Jézus feltámadásáról, és nagy kegyelem volt mindnyájukon. Nem volt közöttük egyetlen szűkölködő sem, mert akiknek földjük vagy házuk volt, eladták azokat, az eladott javak árát pedig elhozták, és letették az apostolok lába elé, azután szétosztották mindenkinek, ahogyan éppen szükség volt rá. József például, akinek az apostolok a Barnabás melléknevet adták, ami azt jelenti: Vigasztalás fia, egy ciprusi származású lévita, mivel földje volt, eladta azt, elhozta a pénzt, és letette az apostolok lába elé.”

Kedves testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

A jeruzsálemi gyülekezet első napjaiba tekinthetünk bele. Annak a gyülekezetnek az életébe, amelyik a pünkösti Lélek működésének az áldásaiból él. Ide érkeznek az apostolok, akiket éppen akkor engedtek ki a nagytanács karmai közül. A megfélemlítés nem érte el a célját, hiszen az apostolok a gyülekezetben megnyugodnak és leteszik a terheket. Mivel lehet védekezni az ellenség ádáz fenyegetettségeivel szemben? Imádsággal. Istenhez való fohászkodással. Első üzenete Isten Igéjének az imádság szükségessége. Drága testvérek! Imádsággal védekezni minden ellen. Hálaadó, hittelt, reménységgel és szeretettel Istenbe kapaszkodó imádsággal. Ugyanis minden történésre Isten hatalma vonatkozik. A Teremtő, a Megváltó és a Megszentelő Úr nagysága, Aki nem változik. Az Isten fiai egymást biztatják, amivel azelőtt győztek. Kitűnő vigasztalás, hogy amikor Krisztus vezetése alatt harcolunk, azt halljuk, hogy Isten a mi oldalunkon áll. Isten országa ellen lehet küzdeni, de nem érdemes. Arra kérlek titeket Pál apostollal együtt: „szüntelenül imádkozzatok, mindenért hálát adjatok, mert ez az Isten akarata Jézus Krisztus által a ti javatokra.” (IThessz 5,17-18)

Ugyanis Isten országa az a hajó, amelybe Krisztust behívják és Ő beszáll. Még ha alszik is, ott van. Még ha a hullámok összecsapnak is a fejünk felett, Ő jelen van. Aki Istenben bíz, félelem nélkül élhet, mert tud imádkozni.

Valamit ugyanis meg kell látnunk! A bárka mozgásban van. A hajó hánykódik. A gyülekezet címerében nem hiába szerepel a gálya. A szolgálat a vízen hánykódó gályán történik, nem a fényes palotában, nem a gyönyörűen gondozott kiskertben. Kedves Testvérek! A Pozsonyi Református Egyházközség vízen hánykódó gálya, és nekünk Benne Krisztussal és Krisztus nevében szolgálunk kell. Felelősséget kell vállalni mindenért. Meg kell maradni az igazság mellett, a közösség javát kell keresni és azt szolgálni hálás szívvel, szerényen és megelégedetten. Gálya. Az evezőlapátok a mi kezünkben vannak. A nap heve bennünket terhel. Pozsony népe, tudd, Mestered mellett kiállni gályarabság, és vállalni kell az elmenetelt egészen a vértörvényszékig. A szolgálat nehézség. A szolgálat teher, de gyönyörűséges iga Krisztussal. „Missziós munkánk nagybecsülését jelenti, ha Isten nehézségekkel terhel meg.” (Hudson Taylor) Aki betelik Szentlélekkel, erőt nyer a Krisztusért való bátor és boldog szenvedésre. Pünkösöd előtt minden tanítvány menekült a szenvedés elől, addig mindent elkövettek, hogy kitérjenek elő, keseregtek és zúgolódtak hálaadás helyett. (ld. Mt 16,16-23) Bilincsek között is hálaéneket énekelni – ehhez pünkösdi tűz kell.

Az apostolok ugyanis a csodaért imádkoznak. Azok, akik a csoda részesei, imádkoznak a csodaért. Mi a csoda? A Szentlélek kitöltése. A csoda az isteni erőnek a megérkezése. A csoda a Lélek munkája. A csoda az Istennel való előrehaladás. A csoda az, hogy Isten ereje érkezik. A csoda Isten áldott jelenléte. A Lélek jelenléte a csoda. Minden Isten által működik, mert nagyobb istenbizonyíték nem kell, mint az, hogy annak ellenére működik, hogy mi olyan sokat elrontottunk, elbuktunk, bűnbe estünk és elestünk. Annak ellenére van csoda, hogy az ember itt van, mert elsősorban Isten van jelen. Nem a mi jelenlétünk, hanem Istenünk jelenléte a fontos. A mi szerepünk kicsiny, elenyésző, de fontos. Mi a Lélek csodája? Az egység! Egyetértés uralkodott, ami elég nehéz, valljuk be. Az egy „szív” és az egy „lélek” az akaratot jelölik. Mit akarok én vagy mit akar Isten? A viszálykodások abból adódnak, hogy nem Krisztusnak ugyanaz a Lelke irányít minket, hanem sodródunk. Vigyázzatok, és imádkozzatok, drága testvérek, hogy az akarat felülről való legyen. Az egeket lehet döngetni, de nem érdemes. A magasba lehet szárnyalni, de vigyázni kell, hogy ne Daidalosz és Ikarosz szárnyaival rendelkezünk. Itt minden csak az Isten műve lehet. Itt mindent csak az O gondolatai töltsenek be. „Ha Isten művei emberi ésszel könnyen felfoghatók volnának, akkor azon nem lennének sem csodálatosak, sem kibeszélhetetlenek.” (Kempis Tamás)

A csoda a közösség ajándéka. A szeretet gyakorlása a külső szolgálatok által ment végbe. Nem csökken az érdeklődés, nem csökken a buzgóság heve, sőt új erőre

kap. Bátran hirdetik Isten Igéjét. Isten Lelke arra indítja őket: „Most kell megnyomni, most kell harcolni, most kell dolgozni, most kell hirdetni.” Mindig az isteni „most”-ra kell apellálni. Most és ma. A lehetőség itt van. Isten Lelke munkálkodik. Drága testvérem! Mindig élj a jelenben és élj a hitbeli lehetőséggel, hogy elmond, kié vagy Te, hogyan lettél Jézus Krisztus tulajdona, és mivel tartozol ezért az áldozatért Neki. A csoda ugyanis a nagy kegyelem. Hogy szeretetre méltónak tart az Isten. Ez a Magasságos irgalma. A kicsit, a porszemnyit, a senkit nem valakinek tartja, hanem az övének. Minden alkalommal, ezzel szembesülsz, amikor ideérkezel: Egyedül Istené a dicsőség. Nagy kegyelem a kis embernek. Nagy szeretet a szálló tollpíhének, hogy tudja, Kié a hatalom, az erő, a tisztesség, a jóság.

Ennek jele Barnabás cselekedete és mindazok cselekedete, akik „mindent kárnak és szemétnak ítélnék Krisztusért.” Valamit kapott Barnabás, József fia, a vigasztalás gyermeke, és felfogja, hogy az Ő szerepe is, bátorító, vigasztaló és együttérző szerepet kell betöltenie a gyülekezetben. Felajánlja mindenét, hogy éljen a közösség. Életképessé tette Isten a szolgálatra, és ennek az életképességnek van megnyilvánulása. Letenni az apostolok lábai elé vagyonomat azt jelenti, felvállalni Isten dicsőségét. Adományozni, visszaadni valamit abból, amit Krisztus ajándékozott értem, helyettem és miattam. Adni oda, ahol nagy szükség van rá. Drága pozsonyiak! Missziós gyülekezetként alakulva misszió könyvét olvasva végezzétek a missziót, mert nagy kegyelem, hogy megértettük együtt, kicsoda szeret minket igazán, és mivel tartozunk ezért Neki. Legyen te az a tanítvány, aki Lélekkel kezdeményezel. Legyél te az a tanítvány, aki odaadó vagy. Légy te az a tanítvány, aki adakozó vagy, hogy ne legyen szűkölködő közöttünk. Ámen.

Utóima: Van miért imádkozni akkor, amikor szabadulásokat látunk magunk körül. Van miért fohászzkodni akkor, amikor a Lélek munkáját szeretnénk minden téren látni a gyülekezetben. Egységért fohászzkodni, egy akaratért a családban, a gyülekezetben meglátva, hogy a szolgálat az nem pihenés, lazulás, hanem értékes odaszánás testileg és lelkileg annak az Úrnak, Aki megteremtett, megváltott és megszentel. Vigyük ma Isten elé mindazt hittel, amit csak az Ő kezébe tehetünk le, és aminek a megvalósításához emberfeletti erő kell, a püünkösdi szél szükséges tudva: *„A szél fúj, amerre akar; hallodd a zúgását, de nem tudod, honnan jön és hová megy: így van mindenki, aki a Lélektől született.”* (Jn 3,8)

Úri ima: Mi Atyánk...

Áldás: „Íme, szövetségre lépek veletek és utódaitokkal (IMóz 9,9).” Ámen.

Ének: 234: „Jer kérjük, Isten áldott Szentlelkét...”